

Nr 55

Av herr **Fridolfsson m. fl.**, om upphävande av bestämmelserna om minimimått på torsk.

(Lika lydande med motion nr 45 i Första kammaren)

I enlighet med bestämmelserna i Kungl. Maj:ts kungörelse den 21 december 1956 (nr 625) med vissa bestämmelser om fredning av fisk i Östersjön, är det förbjudet att fånga och ilandföra torsk, som ej håller en minsta längd av 30 centimeter. Om dylik torsk kommer med i fångsten, skall densamma omedelbart åter utsättas i havet.

Denna bestämmelse har väckt mycket missnöje framför allt bland dem som bedriva torskfiske med trål. Det har nämligen visat sig omöjligt att åter utsätta fisken i havet, medan huvudparten av densamma är vid liv. När trålen tömmes ombord i fiskefartyget skall fisken sorteras innan det kan bli tal om att återutsätta den undermåliga. En viss tid måste således alltid förflyta från det fisken kommit ombord, och i synnerhet vid god tillgång av torsk med stora fångster kan denna tid bli avsevärd. Har fångsten tagits upp från större djup, är fisken därtill "luftsprängd", vilket gör möjligheterna till överlevnad efter utsättningen ännu mindre. Från fiskarorganisationen i Blekinge har därför gjorts framställning om att man i stället för bibehållande av minimimåttet på torsk borde utöka maskstorleken i torsktrålarna från nuvarande minsta storlek av 70 millimeter till 80 millimeter. I det yttrande över denna framställning, som avgivits av den vetenskapliga chefen för ett av de statliga undersökningsfartygen, laborator G. Otterlind, vilken sysslat med torskundersökningar i Östersjön, framhålles att en ökning av maskstorleken i torsktrålarna troligen skulle ge ett visst skydd åt småtorsken. "Det står klart", skriver laborator Otterlind, "att maskstorleksbestämmelser i princip är mer rationella som skyddsbestämmelser än enbart reglering genom minimimått på fisken." På grund av större svårigheter vid kontrollen avstyrktes emellertid framställningen om upphävande av minimimåttet och övergång till den större maskstorleken på trålar.

Inom fiskarkretsar och deras organisation i Blekinge har man emellertid den bestämda uppfattningen att det viktigaste när det gäller skyddsbestämmelserna är, att effektiva åtgärder för skydd av småtorsken komma till stånd, även om desamma skulle komma att betyda större svårigheter vid kontrollen av att desamma efterlevas. Att bibehålla de nuvarande bestämmelserna, som i praktiken betyda att den huvudsakliga delen av den små-

torsk som återutsättes i havet ej har möjligheter att överleva utan antingen uppätas av mås och trut eller sjunker död till botten, synes meningslöst och utgör knappast något skydd för torskbeståndet.

Bestämmelsen om att skydda torskbeståndet "med död torsk eller med halvdöd torsk, som måsar och trutar äter upp", diskuteras inte bara i yrkesfiskarkretsar. Den har också uppmärksammats i blekingepressen (Sydöstra Sveriges Dagblad) dels i reportage, dels i kommenterande ledare. Bl. a. har ett reportage från en fiskeresä med trålare visat, att även när småtorsken utsattes i sjön omedelbart efter det trålen hade tömts, så var den livlös — luftsprängd. Förhållandet har vidare uppmärksammats i Sveriges radio och i tidningen Expressen.

Några mera omfattande försök att genom märkningar eller på annat sätt fastslå överlevnadsprocenten på småtorsk, som fångats i trål och återutsatts efter ungefär samma betingelser som kan ske vid normalt fiske, ha ej gjorts. De olika uppfattningar som kommit till uttryck ha därför ej på något sätt kunnat bevisas, utan kvar stå endast de rent praktiska erfarenheter som de aktiva fiskarna gjort och ständigt göra.

Med stöd av vad ovan framförts hemställa vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att sådan ändring göres i Kungl. Maj:ts kungörelse den 21 december 1956, att bestämmelserna om minimimått på torsk, som fångas i Östersjön, upphävas.

Stockholm den 16 januari 1964

Nils Fridolfsson

Eric W. Johansson

Eric Karlsson

Bengt Arweson

Thyra Löfqvist